

MAJANDUS- JA KOMMUNIKATSIOONIMINISTEERIUM
TÖÖSTUSOMANDI
APELLATSIOONIKOMISJON

OTSUS nr 760-o

Tallinnas, 28. veebruaril 2006. a.

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon koosseisus Tanel Kalmet (eesistuja), Priit Lello ja Sulev Sulsenberg vaatas kirjalikus menetluses läbi Eesti äriühingu OÜ Fontan RV (esindaja volikirja alusel patendivolinik Ott Moorlat) vaidlustusavalduse kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje Polusladkoje + kuju" (taotlus nr 9701747; taotlus esitatud 05.08.1997) registreerimise vastu klassis 33 (vahuveinid).

Vaidlustusavaldus võeti 14.05.2004 komisjoni menetlusse nr 760 all, eelmenetlejaks komisjonis määrati komisjoni esimees Tanel Kalmet.

Asjaolud ja menetluse käik

1) 02.03.2004 esitas OÜ Fontan RV (edaspidi vaidlustaja) Tööstusomandi Apellatsioonikomisjonile (edaspidi komisjon) kaebuse (tulenevalt 01.05.2004 jõustunud tööstusomandi õiguskorralduse aluste seadusest edaspidi vaidlustusavaldus) kombineeritud kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje Polusladkoje (kirillitsas) + kuju" registreerimisele AS "Latvijas Balzams" (edaspidi taotleja) nimele klassis 33, mille kohta oli avaldatud teade Eesti Kaubamärgilehes nr 01/2004. Vaidlustusavaldusele oli lisatud riigilõivu 2500.00 kr tasumist tõendav dokument, volikiri ja põhjendus tõenditega 10 lk.

Vaidlustaja leiab, et kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje Polusladkoje + kuju" registreerimine on vastuolus kaubamärgiseaduse (KaMS, edaspidi kuni 30.04.2004 kehtinud redaktsioon, kui ei näidata teisiti) § 7 lg 1 p 6. KaMS § 5 lg 8 kohaselt võetakse kaubamärgi õiguskaitse ulatuse määramisel aluseks kaubamärgi reproduktsioon. Raamatus J. Ivanov "Mir Vina", Smolensk 1998, lk 235 (lisa 2) toodud Sovetskoje Igristoje etikett oma kõigis olulistest osades langeb kokku vaidlustatud kaubamärgi reproduktsiooniga. Eriti meelde jäävad on seitse medalit etiketil. Seega taotleja soovib kaubamärgina registreerida etiketi kujutist, mida tema ise või eelkäijad pole välja töötanud. See kehtestati NSVL Väliskaubanduskoondise "Sojuzplodoimport" poolt ühtsena kõigile, kelle toodangut tsentraliseeritult NSVL-st eksporditi, kusjuures kõik seitse etiketil kujutatud medalit võitsid viinamarjakasvatuspriirkondades asuvad erinevad vahuveinitehased. Medalite komplekti kasutatakse vaidlustaja arvates ainult toodetel, mis on kõrgekvaliteedilised vahuveinid. Eestis on Odessa vahuveinid saadaval kevadest 1993; OÜ Estodes on alates 1995 toonud sisse Odessa Vahuveinitehase (OV) kõrgekvaliteedilisi ja kallimahinnalisi vahuveini marke, tehes neile reklaami raadios ja televisioonis. OV on varem oma toodetel kasutanud etikette, mis on toodud lisa 3; üks on NSVL-st ja teine Ukrainast välisturule toodetud vahuveini etikett, kus tootjaks on OV, asutatud 1896 Venemaa ja Prantsusmaa koostöös. Etiketid on äravahetamiseni sarnased vaidlustatud kaubamärgiga, kus on ära jäetud üks sõna Odessa (kirillitsas). Odessa vahuveini etiketid ja vaidlustatud kaubamärk langevad kokku identse värvilahenduse, kirjade ja põhiliste kujutiselementide asukoha ja proportsioonide ning identsete kirjastiilide poolest. Odessa vahuveinid on tuntud paljudes riikides, ka Eesti presidendi riigivisiidil Ukrainasse külastati just Odessa Vahuveinitehast. OÜ Estodes kandis esimeste seas toleleagsesse Alkoholiregistrisse ARETO juures "Sovetskoje Igristoje" 27.12.1995. Lätis toodetud sellenimelist toodet pole Eestis ei varasemas (1999. a alkoholiseadus reorganiseeris registri) ega praeguses alkoholiregistris. Vaidlustaja andmeil pole taotleja sellenimelist vahuveini Eestis turustanud.

Lisas 5 on toodud 1965. a Tbilisi I rahvusvahelise veinide konkursi medali vaated. Seadusevastane on registreerida kaubamärk taotleja nimele, sest KaMS § 7 lg 1 p 6 järgi ei registreerita kaubamärke, mis oma olemuselt võivad eksitada tarbijat kaupade või teenuste liigi, kvaliteedi, hulga jne või kaupade teiste omaduste suhtes. Vaidlustaja leiab, et vaidlusalune kaubamärk oma olemuselt võib eksitada sellise kaubamärgiga märgistatud toote kvaliteedi ja tootja suhtes. Tarbijal on jäänud meelde hea kvaliteediga Odessa vahuveinid, mille pudeli etikett on äravahetamiseni sarnane taotluses 9701747 toodud kaubamärgiga. Tarbija haarab kaubamärki tervikuna ja medalite komplekt tekitab usaldust toote vastu. KaMS § 7 lg 1 p 6 ei eelda, et eksitamine peab olema toimunud, piisab vastavast võimalusest. Seega vaidlustaja palub tunnistada seadusevastaseks ja tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje (kirillitsas) + kuju" registreerimise kohta klassis 33.

Vaidlustusavaldusele on lisatud:

Lisa 1. väljavõte kaubamärgilehest nr 1, 2004;

Lisa 2. koopia Ju. Ivanovi raamatu "Mir vina" (kirillitsas) tiitellehest, lehest bibliograafiliste andmetega ja lk 235, millel illustratsioonina vaidlustatud kaubamärgiga sarnane etiketi kujutis. Tekst on venekeelne ja tõlketa.

Lisa 3. Odessa Vahuveinitehase etiketid, millele viidatakse avalduse põhjendavas osas;

Lisa 4. Odessa Vahuveinitehase etikett "Sovetskoje ODESSA Igristoje" värvilisena (kolm etiketi elementi, kirillitsas; esimene element on sarnane vaidlustatud kaubamärgiga, kuid ei ole identne lisas 3 toodud etikettidega);

Lisa 5. 1965. a Tbilisi I rahvusvahelise veinide konkursi medali esi- ja tagakülg.

2) Taotleja 17.12.2004 saabunud seisukohas vaidlustusavalduse kohta (esitatud patendivolinik Urmas Kernu poolt, volikiri registreerimistaotluse toimikus) vaieldakse vaidlustusavalduses toodud seisukohtade ning taotluse vastu ning leitakse, et vaidlusaluse kaubamärgi registreerimine taotleja nimele on kooskõlas KaMS ja rahvusvaheliste normidega. 01.05.2004 jõustunud KaMS (uus KaMS) § 72 lg 5 kohaselt enne 2004. aasta 1. maid Patendiameti tehtud otsuse vaidlustamisel ja uue otsuse tegemisel kohaldatakse Patendiameti otsuse tegemise ajal kehtinud kaubamärgi registreerimisest keeldumise aluseid ja lähtutakse asja uue menetlemise ajal kehtivast menetlusnormist. Sellest tulenevalt kuuluvad kohaldamisele 10.11.2003 kehtinud kaubamärgi registreerimisest keeldumise alused, millistena vaidlustusavalduses on esitatud kaubamärgiseaduse § 7 lg 1 p 6. Vaidlustusavalduse esitamise hetkel kehtinud KaMS § 13 lg 2 kohaselt Patendiameti otsust kaubamärgi registreerimise kohta võivad teise kaubamärgi omanik või muud asjast huvitatud isikud pärast riigilõivu tasumist vaidlustada apellatsioonikomisjonis kahe kuu jooksul arvates kaubamärgi avaldamisest Patendiameti ametlikus väljaandes. Asjast huvitatuse nõue on säilinud ka uues KaMS (§ 41 lg 2). Majandusministri 15.07.1998 määrusega nr 26 kinnitatud tööstusomandi apellatsioonikomisjoni põhimääruse punkti 12.1 (4) kohaselt kaebuses [vaidlustusavalduses] tuli selle esitamisel märkida muuhulgas kaebaja [vaidlustusavalduse esitaja] põhjendus, miks ta loeb vaidlustatava objekti või otsuse ebaseaduslikuks ning oma õigusi ja vabadusi rikkuvaks. Vaidlustusavalduses nr 760 puuduvad igasugused põhjendused või viited selle kohta, kas vaidlustaja oli tol ajal kehtinud KaMS kohaselt teise kaubamärgi omanik või muu asjast huvitatud isik. Vaidlustaja põhikirjaliste tegevusalade hulgas ei ole isegi mainitud alkoholikaupade tootmis-, importimis- ega müügitegevust. KaMS normid ei võimalda vaidlustada kaubamärgi registreerimisotsuseid "avalikust huvist" ega "igaks juhuks". Seega leitakse, et vaidlustaja ei ole asjast huvitatud isikuks antud vaidluses ning sellest tulenevalt ei ole õigustatud vaidlustama Patendiameti otsust antud asjas. Sellest tulenevalt ei vasta vaidlustusavaldus oma sisult nõuetele ja juhul, kui ei parandata esinevaid puudusi, tuleb see tagasi lükata.

Vaidlustaja on vaidlustusavalduse alustena märkinud KaMS § 7 lg 1 p 6, ja selle normikoosseisu rakendamise alusena leidnud, et vaidlusalune kaubamärk assotsieerub Odessa

vahuveiniga. Tegemist on kaubamärgi absoluutse keeldumist alusega, s.t asjaolud, mis tingivad kaubamärgi registreerimise õigusvastasuse peavad tulenema kõnealuse kaubamärgi enda olemusest, mitte kolmandate isikute väidetavatest õigustest vastavale tähisele. Vaidlustusavaldus sisaldab väiteid, et kõnealune kaubamärk on äravahetamiseni sarnane Odessa Vahuveinitehase kaubamärgiga või et taotleja ei ole kõnealust kaubamärki ise välja töötanud. Need väited ei oma tähtsust kaubamärgi registreerimise absoluutsete aluste osas. Vaidlustaja ei ole tuginenud ühelegi kaubamärgi registreerimisest keeldumise suhtelisele alusele. Lahtiseks jääb, milline on vaidlustaja seos OV-ga ja millist tähtsust omab asjaolu, et OÜ Estodes on tegelenud Odessa vahuveinide maaletoomisega.

Taotleja juhib tähelepanu, et kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje" registreerimise kooskõlale KaMS § 7 lg 1 p 6 on varasemalt tunnistatud komisjoni 05.09.2003 otsusega 537-o ning taotletakse võtta kaebuse nr 537 materjalid käesoleva vaidlustusavalduse materjalide juurde.

Vaidlustaja tõendite ja väidete osas märgib taotleja esmalt, et J. Ivanovi raamat "Mir vina" (Smolensk, 1998) on võõrkeelne ning puudub nõuetekohane tõlge eesti keelde. Arusaamatuks jääb, mida vaidlustaja selle raamatu väljavõttega tõendada soovib ning milline seos on sellel raamatul kaubamärgi registreerimise õiguspärasuse hindamisel Eesti õiguse kohaselt Eesti territooriumil. OV etikettide osas jääb arusaamatuks, mida vaidlustaja antud etiketiga tõendada soovib ning milline tähtsus on sellel etiketil KaMS § 7 lg 1 p 6 rakendamisel. 1965. a Tbilisi I rahvusvahelise veinide konkursi medali esi- ja tagakülje reproduktiooni osas jääb arusaamatuks, mida vaidlustaja sellega soovib tõendada. Komisjoni 05.09.2003 otsuse nr 537 kohaselt on tuvastatud, et: "... 1965.a. Tbilisi I rahvusvahelisel veinide konkursil võitis A/S Latvijas Balzams õiguseellase, Riia Veini- ja Shampusekombinaadi poolt toodetud vahuvein "Sovetskoje Igristoje" hõbemedali poolmagusate vahuveinide kategoorias. Samal konkursil võitis Odessa vahuveinitehase poolt toodetud vahuvein "Sovetskoje Shampanskoje" hõbemedali poolkuivade vahuveinide kategoorias. Kuna konkursile esitati vahuveinid kategooriate kaupa (brut, kuiv, poolkuiv, poolmagus ja magus) oli võimalik asjaolu, et Tbilisi I rahvusvahelisel veinide konkursil võitsid hõbemedali nii Odessa vahuveinitehase poolt toodetud poolkuiv vahuvein "Sovetskoje Shampanskoje" kui Riia Veini- ja Shampusekombinaadi toodetud poolmagus vahuvein "Sovetskoje Igristoje". Seega on esitatud tõendite alusel tuvastatud, et AS Latvijas Balzams õiguseellase, Riia Veini- ja Shampusekombinaadi poolt toodetud vahuvein "Sovetskoje Igristoje" on võitnud kaubamärgi SOVETSKOJE IGRISTOJE + kuju kujunduses kasutatava Tbilisi I rahvusvahelise veinide konkursi hõbemedali poolmagusate vahuveinide klassis, ...". Seega vaidlust ei saa enam olla selles, kas kaubamärgi reproduktioonil esitatud medalid on kõik võidetud AS "Latvijas Balzams" või tema õiguseelaste poolt. OV poolse kaubamärgi ODESSA SOVETSKOJE IGRISTOJE kasutamise kohta Eestis puuduvad igasugused tõendid ning need ei oleks ka asjakohased KMS § 7 lg 1 p 6 rakendamisel. Taotleja leiab, et vaidlustusavaldus nr 760 ja sellele lisatud lubatavad materjalid ei tõenda, et vaidlustusavalduse kaubamärgi registreerimine oleks vastuolus kaubamärgiseaduse § 7 lg 1 p 6, samuti pole OÜ Fontan RV asjast huvitatud isikuks käesolevas vaidluses. Lähtudes eeltoodust ja juhindudes KaMS § 7 lg 1 p 6, uue KaMS § 72 lg 5 ja tööstusomandi õiguskorralduse aluste seaduse (TOAS) § 61 lg 1, palutakse jätta vaidlustusavaldus täielikult rahuldamata.

3) 22.03.2005, tähtajal, saabus komisjoni vaidlustaja täiendav kiri tõenditega. Asjast huvitatuse kohta märgitakse, et OÜ Fontan RV põhikirja p 1.3 kohaselt on üheks põhitegevusalaks "kaubamärkide ja intellektuaalomandi haldamine". Selle tõestuseks esitatakse ettevõtte B kaardi väljatrükk (lisa 1) ja OÜ Fontan poolt 16.03.2005 dateeritud kiri, mille vaidlustaja palus komisjonile edastada (lisa 2). Nendest järeldub vaidlustaja väitel, et vaidlustaja on asjast huvitatud isik.

Vaidlustaja seose kohta OV ja OÜ Estodes tegelemisega seoses Odessa vahuveinide maaletoomisega teatatakse, et vaidlustaja üheks tegevuseks on OÜ Estodes kaubamärkide ja eksport-import operatsioonide kaitse. OÜ Estodes tegeleb OV toodete turustamisega Eestis. Kaebuse nr 537 materjalide lisamisega vaidlustusavalduse materjalide juurde vaidlustaja nõustub. Seoses sellega palutakse esitada komisjoni töö käigus vaadeldud materjalid ja otsus. Taotleja ülejäänud väidete kohta esitatakse lõplik arvamus pärast kaebuse nr 537 materjalidega tutvumist.

Lisa 1 on Tallinna Linnakohtu registriosakonna registriandmete pitsati ja registrisekretäri allkirjaga kinnitatud väljatrükk plangil KR 625004 seisuga 18.03.2005 kell 14.13, mille kohaselt on registrisse kantud Osaühing Fontan RV, kood 10885123 31.07.2002, asukohaga Liivalaia 2, tegevusaladeks toidu- ja tööstuskaupade jae- ja hulgimüük (v.a litsentseeritavad tegevusalad), kaubamärkide ja intellektuaalse omandi haldamine, mittelitsentseeritavad transporditeenused ja nende vahendamine, turu-uuringud, marketing, reklaam ja vastavad konsultatsioonid, artistide esinemiste korraldamine, ruumide ja kinnisvara haldamine, investeerimistegevus.

Lisa 2 on vaidlustaja patendivolinikule adresseeritud kiri 16.03.2005, alla kirjutanud juhatuse liige Vitali Zinitsenko. Kirjas märgitakse, et vaidlustaja asutamisel toimunud alkoholikaubanduse litsentseeritavus muudeti 2003, seega on tema tegevusalaks ka alkoholikaupade import ja müük, ehkki antud vaidluses see ei puutu ja määrav on vaidlustaja kui kaubamärke välja töötava, juriidiliselt vormistava, arendava ning kasutava äriühingu otsene huvitatus talle kuuluvate ja tema poolt kasutatavate kaubamärkide arendamisest ja kaitsmisest. Vahuvein "Sovetskoje Igristoje" oma kvaliteetseimas algupärases variandis (kahjuks müüakse selle nime all jooki, mis pole vahuvein) assotsieerub Eestis juba alates 1993 OV ja kaubamärgiga "Odessa", mis kuulub vaidlustajale. Vaidlustaja asutamisel oli mitterahaliseks sissemaksiks 50% ulatuses Odessa vahuveinidega seotud kaubamärk ja ta on seotud ettevõtetega nii Eestis kui Ukrainas ning tegeleb mitte ainult Odessa taustaga kaubamärkidega Eestis, vaid ka Eesti taustaga kaubamärkidega Ukrainas. Päris kindlasti ei vaidlustata kaubamärki avalikust huvist või igaks juhuks. Avalik huvi võib küll tekkida, seoses Eesti ja Läti ühinemisega Euroopa Liiduga, mille Nõukogu 17.05.1999 määrus 1493/1999 veiniture ühise korralduse kohta ei luba vahuveini suhkrusalduse kohta kasutada terminit "poolmagus". Sellest lähtudes tühistas Põllumajandusministeerium 16.01.2005, 18.01.2005 ja 03.02.2005 käskkirjadega 32 alkoholiregistri kannet, neist 4 identsed vaidlusaluse kaubamärgiga. Seejuures tühistati nii mitmed OV kui taotleja kohta tehtud kanded. Seega on vaidlustaja vägagi huvitatud isikuks antud vaidluses ja õigustatud vaidlustama Patendiameti teistkordset otsust vaidlusaluse kaubamärgi registreerimise kohta. Vaidlustaja nõustus taotleja taotlusega võtta kaebuse nr 537 materjalid asja 760 juurde ja palus need vaidlustajale esitada. Nendega tutvumise järel saab igakülgset ja põhjendatult vastata taotleja seisukohas toodule, milles tsiteeritakse väljavõtteliselt materjale, mida taotlejal ei ole ning seega järeldus, et vaidlust ei saa olla selles, kas kaubamärgil kasutatud medalid on kõik võidetud taotleja või tema õiguseellaste poolt, on sellest lähtudes absurdne. Komisjon tegi ettepaneku esitada vaidlustaja lõplikud seisukohad hiljemalt 25.08.2005. Vaidlustaja esitas 18.08.2005 ettepaneku pikendada lõplike seisukohtade esitamise tähtaega kuu võrra, kuna vaidlustaja on olnud pidevalt väliskomandeeringutel ja puhkusel. Aega oli vaja ka esitatud tõendite ja materjalide kontrolliks, mis on suvel raskendatud, sest inimesed on puhkusel ja vastused saabuvad septembris. Komisjon otsustas erandlikult taotlus rahuldada ja määras uueks tähtpäevaks 25.09.2005.

4) Vaidlustaja lõplikes seisukohtades, mis saabusid komisjonile 23.09.2005, jääda varem esitatud seisukohtade ja nõuete juurde ja leitakse, et vastavalt KaMS, konkurentsiseaduse (KonkS) ja rahvusvahelise õiguse normidele kaubamärki ei saa registreerida taotleja nimele. Vaidlustusavalduse tausta osas viidatakse esiteks asjast huvitatuse osas varem esitatud

materjalile, lisades viited uutele lisadele 1 ja 2 (allpool). Vaidlustaja üheks tegevuseks on OÜ Estodes, kes tegeleb Odessa toodete turustamisega Eestis, kaubamärkide ja eksport-import operatsioonide kaitse; nii vaidlustaja kui OÜ Estodes (Est-Odes) realiseerivad Odessa Vahuveinitehase ärihuvisid Eestis. Samuti on vaidlustaja mitme kaubamärgi "Odessa" omanik. Faktiliste asjaoludena loetletakse lisaks vaidlustatud kaubamärgile OÜ Estodes taotlus 9902043 (Sovetskoje Igristoje Odessa Poolmagus + kuju" klassis 35, esit 17.12.1999, OÜ Estodes taotlus 9902044 (Odesskoje Igristoje Odessa Sladkoje + kuju" klassis 35, esit 17.12.1999; asjaolu, et taotleja soovib registreerida kaubamärgina etiketi kujutist, millel olevad medalid võitsid aastail 1957-65 NSVL erinevad vahuveinitehased ja medalite baasil väljatöötatud etikette kasutati eksporttoodetel kõigi NSVL tootjate poolt; asjaolu, et kaubamärk on lahutamatu seotud tootega (lisa 3), OÜ Areto kiri, mis tõendab, et Odessa "Sovetskoje Igristoje" on Eesti alkoholiregistris; asjaolu, et Läti ringkonnakohus otsustas kustutada taotleja kaubamärgid "Sovetskoje Šampanskoje" ja "Sovetskoje Šampanskoje Igristoje" registrist (lisa 4).

Vaidlustaja kui OÜ Estodes omanike poolt spetsiaalselt kaubamärkide arendamiseks ja kaitseks loodud äriühing on põhikirjalise tegevusena uurinud veiniajalugu ja selgitanud välja, et taotleja 08.02.2002 deklaratsioon nr 02/0106, mis on ainus alus kaebusele nr 537, sisaldab palju ebatäpsusi ja on kahetsusväärset viinud eksitusse komisjoni ja Patendiameti. 1993 aprillist kuni 1997 lõpuni oli Eestis müügil ainult OV toodetud "Sovetskoje Igristoje" ja kõigil Eestisse imporditud vahuveinipudelite etikettidel oli keskel sõna "Odessa". Taotleja nimetatud deklaratsioonis väidetu, nagu oleks alates 1992 alanud nende regulaarsed "Sovetskoje Igristoje" tärned Eesti turule ja aastaks 1997 oluaks müüginäht 2,4 miljonit pudelit aastas, pole tõene; väite tõestuseks oli lisatud Rigas Vini 15.12.1998 kiri Patendiametile ja AS Reanex Kaubandus 01.11.1999 kiri A.A.A. Baltic Service Company'le. Tegelikult ei münud taotleja ega tema õiguseellased aastail 1992-2003 Eestis mitte ühtegi pudelit "Sovetskoje Igristoje" vormistuses vahuveini. Kogu nende vahuvein oli "Sovetskoje Šampanskoje" vormistuses ja ilma igasuguste medalite kujutisteta etikettidel. Üheainsagi kellegi teise, mitte taotleja või tema õiguseellase poolt võidetud auhinna kujutamine etiketil on otsene esitamine nii KonkS § 50 ja 51 kui tavaloojika kohaselt ja rakendub KaMS § 7 lg 1 p 6. Tartu Veiniklubi ja TÜ Üliõpilasesinduse poolt läbi viidud Liivimaa Veinipäevade 1997. a antud tunnustus rahvusvahelises venimaailmas äramärkimiseks ei ole sobiv. Raamat "VI Rahvusvaheline Veinikonkurss Bratislava 1989" toob osavõtjate/auhinnatute hulgas ära 12 tollaegse NSVL vahuveinitootjat, nende seas ka Leedu Alytase Vahuveinikombinaat, kuid mitte kedagi Lätist. Küsitav, kas AS Rigas Vini või tema õiguseellane üldse osales rahvusvahelistel veinikonkurssidel.

Vaidlustaja märgib, et taotleja on kaubamärgi registreerimise avaldusel esitanud NSVL-aegse vahuveini "Sovetskoje Šampanskoje" eksportvormistuse "Sovetskoje Igristoje" unifitseeritud etiketi värvilise reproduktiooni. Sellel on näha konkreetset 3 kuld- ja 4 hõbemedalit. "Sovetskoje Šampanskoje" on tsaariaegsete vahuveinitraditsioonide baasil ja prof. Frolov-Bagrejevi poolt välja töötatud meetodika ja vahuveiniliik. Seoses NSVL ühinemisega Tööstusomandi kaitse Pariisi konventsiooniga tekkisid välisturul probleemid sõnaga "šampanskoje", ja kvaliteetseima eksporttoodangu tähistamisel võeti kasutusele "Sovetskoje Igristoje"/"Soviet Sparkling"/"Sowjetischer Sekt". 10.10.1969 registreeriti ühtne etiketikujundus, millel on mustal taustal viinamarjakobar ja 7 konkreetset medalit, mis kujutavad endast 1957-65 NSVL eri vahuveinitootjate toodangule rahvusvahelistel konkurssidel antud medaleid. Selline etiketikujundus kehtestati kõigi NSVL 32 vahuveinitootja jaoks (02.03.2004 esitatud lisa 2). Kuna vaidlustusavalduses juhiti tähelepanu ainult raamatu "Veinimaailm" pildilisele väljavõttele, siis tõlget ei esitatud. Seega ei vasta taotleja poolt kaubamärgina registreerimiseks esitatud etikett KaMS § 4 lg 1 toodud kaubamärgi definitsioonile, kuna mitte ei erista taotleja kaupu teiste isikute samaliigilistest kaupadest, vaid samastab kaupu.

Eesti tarbijad ja turistid on aastaid seostanud kvaliteetseimat nn nõukogude vahuveini OV toodanguga. Väga oluline on ka etiketil kujutatud rahvusvaheliste konkursside medalitega variandi tuntus; tootmisregioonides on korraldatud ekskursioone veinivabrikute juurde auhindade kogu tutvustamisega. Taotleja poolt nende medalite kasutamine, millega tema toodangut pole auhinnatud, on otsene tarbija eksitamine kvaliteedi ja muude omaduste, s.t maine ja auhinnatuse suhtes. Väärad on kinnitused ka selle kohta, et just tänu Riia vahuveinitehasele on "Sovetskoje Šampanskoje/Igristoje" Eestis tuntud juba ENSV ajast. Vastupidi, Odessa vahuveini tootmisega on tutvunud suur hulk avaliku elu tegelasi, veinispetsialiste ja teisi ja seda on tutvustatud Eesti pressis. Veinimaade hulka mitte kuuluvas Lätis toodetud vahuveini pudelitel on selgelt eksitav kasutada veinimaailmas aktsepteeritud rahvusvaheliste konkursside auhindu, mis on professionaalsete žüriide poolt antud veinipiirkondades asuvatele tootjatele.

Kokkuvõttes vaidlustaja rõhutab, et taotleja soovib registreerida kaubamärgina kõigile NSVL vahuveinitootjatele 1969 kinnitatud etiketti, millel kujutatud medalid olid võidetud erinevate tootjate, eelkõige Abrau-Djurso poolt. Vaidlustaja andmeil ei ole taotleja enne 05.08.1997 saanud mingeid rahvusvahelisi auhindu ja küsitav on ka konkurssidel osalemine Riia tootjate poolt. Medalite komplekt tekitab usaldust toote vastu. Seega eksitatakse tarbijat kvaliteedi suhtes. Vaidlusaluse kaubamärgi registreerimine piirab otseselt vaidlustaja võimalusi kasutada talle kuuluvat kaubamärki "Odessa", mis on kasutusel nii iseseisvalt erinevate vahuveinide tähistamiseks kui ka koos Odessa Vahuveinitehases kasutatavast tehnoloogiast tuleneva nimetusega "Sovetskoje Igristoje" valge magusama vahuveini tähistamiseks.

Lisa 1, ZAO OV juhatuse esimehe Jevgeni Itskovitši 31.03.2005 kiri vaidlustajale tõlkega, mille kohaselt tehakse ettepanek esitada tõenditena raamat "Rahvusvaheline Veinikonkurss Bratislava 1989"; OV toodetud "Sovetskoje Šampanskoje Polusuhhoje" poolt saadud nimetatud konkursil saadud medali värvifoto; 6 erinevat ühtse üleliidulise näidise kohast "Sovetskoje Igristoje" etiketti (vene ja saksa k); 3 erinevat "Sovetskoje Šampanskoje" etiketti, sh Odessa 1968 ja 1988 näidised ja Harkovi Vahuveinitehaselt;

Lisa 2, ZAO OV juhatuse esimehe Jevgeni Itskovitši 31.09.2005 kiri Majandus- ja Kommunikatsiooniministeriumile, Patendiametile ja komisjonile tõlkega, mille kohaselt on kirja autorile teatavaks saanud taotleja deklaratsioon, justkui oleks etiketil kujutatud medalid võidetud Riia tootja poolt, kaks medalit on aga kujutatud topelt, mis ei ole veinivalmistajatel kombeks. OV ekspordib alates aprillist 1993 Eestisse vahuveini "Sovetskoje Igristoje"; selle kaubamärgi all ekspordis NSVL välismaale kõrgema kvaliteediga "Sovetskoje Šampanskoje", mis oli valmistatud traditsioonilistes veinipiirkondades. 1969. kehtestatud etikett sisaldas 7 medalit kindlas järjekorras, sh OV saadud Tbilisi 1965 hõbemedali. Kõik auhinnad olid riigi omand ja nende kujutiste kasutamist reguleerisid NSVL riigivõimuorganid. Pärast NSVL lagunemist kasutas OV algul varasemaid etikette, siis asendas fraasi "Imporditud NSVL-st" fraasiga "Imporditud Ukrainast". 1996 loobus OV teiste tootjate poolt võidetud medalite kujutamise eest, asendades senise medalite komplekti OV poolt võidetud 7 medali kujutistega. OV toetab vaidlustaja tegevust antud vaidluses ja annab asja läbivaatamise ajaks medali "Tbilisi 1965" originaali.

Lisa 3; kirjavahetuse näide Eesti alkoholi andmepanga hoidja OÜ-ga Areto 18.01.1999. Areto teatab AS-le Estodes, et on tarvis uuendada toodete (6 nimetust, sh Sovetskoje Igristoje) andmebaasis hoidmise tähtaega. Kirja koopial on kleebitud väljavõtte fotost pudelist, millel vaidlusaluse kaubamärgiga sarnane etikett (sisaldab tähist "Odessa"), loetamatu pitsatijäljendiga sildiga, millel kirjutatud "AS ESTODES 27.12.95."

Lisa 4, väljavõtte Äripäev Online 08.02.2001, milles Tõnis Arnoveri artikkel "Latvijas Balzams kaotas ainuõiguse Sovetskoje šampanskojele". Riia ringkonnakohus otsustas firma Eliots Eirovins vastuhagi alusel kustutada firma Latvijas Balzams kaubamärgi Sovetskoje šampanskoje ja Sovetskoje igristoje šampanskoje.

Lisa 5, OÜ EstOdes juhatuse liikme Raivo Raidami kiri taotleja esindajale 19.09.2005, mille kohaselt NSVL hakkas osalema rahvusvahelistel veinikonkurssidel ja sai mitmesuguseid auhindu, mis omistati konkreetsetele tootjatele. Kuni 1990 kuulusid tootjad ja nende vara, sh auhinnad, riigi omandisse. Pärast NSVL jagunemist ja vahuveinitootmise erastamist hakkasid 32 vahuveinitootjat kasutama vaid nende endi veinidele aja jooksul kantud medaleid jms. OV-le antud Tbilisi 1965 konkursi hõbemedaliga kaasneva diplomi kohaselt on auhind antud just OV-le, Ukrainas, konkreetse veini Sovetskoe Shampanskoe Polusuhhoe eest. Erinevate endise NSVL kodulehekülgedel on toodud ülevaade auhindadest, mida vastavad tootjad on saanud. Abrau-Djurso omal (www.abraudyurso.ru) on loetletud 148 auhinda. Lisale 5 on lisatud VI Rahvusvahelise veinikonkursi Bratislava 1989 osavõtjad NSVL-st ja nende saadud auhinnad. OV loetelus figureerib (lk 127, "Sov. Šampanskoje brjut"- aukiri, "Sov. Šampanskoje polusuchoje"- hõbemedal), ka on erinevatel tootjatel märkimist pälvinud vein "Sov. igristoje", Riia tehas loetelus ei figureeri.

5) Vaidlustaja esitas 30.09.2005 täiendavalt kirja ja väljavõtte raamatust Kataloog. I Rahvusvaheline Veinikonkurss Tbilisi, September 1965. Lisatud raamatuväljavõtte (vene ja pr k) on varustatud eestikeelse kokkuvõttega. Kataloogi kohaselt taotleja õiguseellane ei võitnud 1965. a konkursil ühtegi medalit. Vaidlustaja (V. Zinitšenko allkirjaga) 29.09.2005 kirja kohaselt ei ole seega millegagi tõendatud taotleja poolt veinikonkursside auhindade võitmine; taotleja väide, et vaidlust ei saa olla selles, kas vaidlusalusel kaubamärgil kujutatud medalid on võidetud taotleja või tema õiguseellaste poolt, on väär. Taotleja on esitanud teadvalt valeandmeid, viies komisjoni ja Patendiameti eksitusse, mille tagajärjel Patendiameti põhjendatud ja seaduslik 11.12.2001 otsus kaubamärgi "Sovetskoe Igristoje Polusladkoje + kuju" registreerimisest keeldumise kohta taotleja nimele. Täiendavate materjalide esitamise aja kohta pärast tähtaja möödumist lisatakse, et TOAS § 46 lg 1 ja § 50 lg 3 p 2 võimaldavad lõppmenetluse alguseni põhjendatud avaldusega esitada täiendavaid dokumente ja anda selgitusi.

6) Taotleja 17.12.2004 lõplikes seisukohtades jäädakse varasemate seisukohtade juurde, lisades järgmist. Konkurentsiseaduse sätteid ei kuulu kaubamärgi registreerimisest keeldumise aluste koosseisu. Vastavalt TOAS § 54¹ lg 4 lõplikes seisukohtades võib viidata üksnes asjaoludele, mis kirjalikes seisukohtades esile toodi, ja tõenditele, mis olid enne lõplike seisukohtade esitamise ettepaneku tegemist apellatsioonikomisjonile esitatud. Vaidlustaja on eeltoodud eirates esitanud alljärgnevad täiendavad tõendeid:

1. Koos lõplike seisukohtadega 23.09.2005 (lisad 1-5).
2. 30.09.2005 kirjaga Apellatsioonikomisjonile edastatud materjalid.

TOAS § 54¹ lg 4 tulenev keeld on absoluutne ning erandeid välistav. Vaidlustaja poolt tehtud formaalne viide TOAS § 46 lg 1 ei käsitle täiendavate tõendite esitamist ning § 50 lg 3 p 2 rakendamisel tuleb arvestada § 54¹ lg 4 tulenevate piirangutega. Taotleja leiab, et nimetatud tõendid on esitatud kehtivat menetluskorda eirates ning taotleb komisjonilt, et neid ei arvestataks ning nende eemaldamist vaidlustusavalduse materjalide hulgast.

Asjast huvitatuse osas märgitakse, et OÜ Fontan RV põhikirjaliste tegevusalade hulgas ei ole isegi mainitud alkoholikaupade tootmis-, importimis- ega müügitegevust. On kaheldav, et OÜ Fontan RV põhikirjas mainitud "toidu- ja tööstuskaupade jae- ja hulгимүүк" hõlmaks endast ka "alkoholikaupade jae- ja hulгимүүк", sest alkoholikaubad on traditsiooniliselt moodustanud iseseisva kaubagrupi. Teisalt, äriühingu OÜ Fontan RV asutamise ajal oli alkoholikaubandus vaidlustaja enda sõnutsi litsentseeritud ning OÜ Fontan RV tegevusalade loetelust on välistatud litsentseeritavad tegevusalad, mistõttu on ilmne, et OÜ Fontan RV ei ole soovinudki määratleda enda tegevusalana alkoholikaubandust. OÜ Fontan RV poolt viidatud tegevusala "intellektuaalomandi haldamine" kohta ei ole aga esitatud ühtegi tõendit ning arusaamatuks jääb, milline seos on väidetaval OÜ Fontan RV omandisse kuuluval kaubamärgil "Odessa" ning vaidlustatud kaubamärgil.

Vaidlustusavalduse aluse osas on vaidlustusavalduse alusena märgitud üksnes KMS § 7 lg 1 p 6. Arusaamatuks jääb, kuidas eeltoodud alusega seostub vaidlustaja viide KMS § 4 lg 1 (eristusvõime puudumine) või Sovetskoje Igristoje ajaloolis-kultuuriline fenomen. Vaidlustaja lõplikes seisukohtades on esitatud palju seisukohti, mille puhul jääb arusaamatuks nende seos KMS § 7 lg 1 p 6, aga mida võib lisaks pidada ka paljasõnalisteks ning tõendamata väideteks (näiteks OV tuntus Eestis ja Põhjamaade turistide seas, Sovetskoje Igristoje ostu-pulmareisid, visiidid OV-sse jne). Vaidlustaja on leidnud, et kaubamärgil asetsevad medalid eksitavad tarbijat sellise kaubamärgiga märgistatud toote kvaliteedi ja tootja suhtes. Sellise väite tõendamiseks esitab vaidlustustaja jällegi selle, et kaubamärki moodustav etikett on äravahetamiseni sarnane Odessa vahuveinide etiketiga, kusjuures analüüsides etikettide sarnasust ei too vaidlustaja esile identseid medaleid etikettidel vaid muud argumendid, mis sellisel kujul ei ole kohaldatavad kaubamärgi absoluutsete keeldumisaluste hindamisel. Medaleid ei saanudki vaidlustaja esile tuua põhjusel, kuna kaubamärgitaotluse nr 9701747 reproduktsioonil kujutatud medalid on kõik võidetud taotleja või tema õiguseellaste poolt ning selline asjaolu on leidnud kinnitust ka juba jõustunud komisjoni 05.09.2003 otsuses nr 537-o. Vaidlustaja ei ole millegagi ka tõendanud, et tarbija üldse on või võib olla teadlik etiketi kujutatud medali tähendusest, mis oleks üldse esimene kriteerium võimaldamaks tuvastada taolist eksituse võimalikkust.

Tõendite osas lisatakse, et Tallinna Linnakohtu registriosakonna väljatrükk OÜ Fontan RV kohta ei tõenda OÜ Fontan RV asjast huvitatust, pigem vastupidi näitab, et OÜ Fontan RV eesmärgiks juba firma asutamisel ei ole olnud tegeleda alkoholikaupade turustamisega. OÜ Fontan RV 16.03.2005 kiri ei tõenda OÜ Fontan RV asjast huvitatust, pigem vastupidi näitab, et OÜ Fontan RV eesmärgiks juba firma asutamisel ei ole olnud tegeleda alkoholikaupade turustamisega.

Taotleja leiab, et vaidlustusavaldus nr 760 ja sellele lisatud lubatavad materjalid ei tõenda, et vaidlusaluse kaubamärgi registreerimine oleks vastuolus kaubamärgiseaduse § 7 lg 1 p 6; samuti pole OÜ Fontan RV asjast huvitatud isikuks käesolevas vaidluses. Lähtudes eeltoodust ja juhindudes KaMS § 7 lg 1 p 6, uue KaMS § 72 lg 5 ja TOAS § 61 lg 1 palutakse jätta vaidlustusavaldus täielikult rahuldamata.

6) Vaidlustaja kirjalik reaktsioon taotleja lõplikele seisukohtadele saabus komisjoni 30.11.2005. Selles juhatakse tähelepanu asjaolule, et pooled on nõustunud asja nr 537 materjalide lisamisega asja 760 menetluse materjalide juurde. Seoses sellega paluti esitada komisjoni töö käigus vaadeldud materjalid ja otsus, mida aga esitatud ei ole. Lisatud on OÜ Fontan RV kiri 29.11.2005, milles juhatakse muu hulgas tähelepanu TOAS 08.04.2005 jõustunud muudatusele, millega lisandus § 54¹, mille kohaselt võib lõplikes seisukohtades viidata üksnes asjaoludele, mis kirjalikes seisukohtades esile toodi, ja tõenditele, mis olid komisjonile enne lõplike seisukohtade esitamist esitatud; see piirang ei ole antud vaidluses rakendatav, kuna vaidlustaja esitas kirjalikud seisukohad komisjonile enne muudatuste avaldamist 21.03.2005. Piirangul ei saa olla tagasiulatuvat jõudu, kirjalikke seisukohti ette valmistades oli vaidlustajal õiguspärane ootus, et tal on võimalik peale asja nr 537 materjalidega tutvumist igakülgselt ja põhjendatult vastata taotleja seisukohtades toodule. Samuti oli õiguspärane ootus, et esitatakse asja nr 537 materjalid ja otsus. Palutakse kaaluda võimalust vaidlustusavalduse suulist menetlemist. Reaktsioonis sisalduvaid vastuväiteid taotleja lõplikele seisukohtadele ei ole siin kajastatud.

Komisjoni seisukohad

Komisjon, tutvunud esitatud seisukohtade ja materjalidega ning neid igakülgselt ja kogumis hinnanud, leidis järgmist.

1) Vaidlustaja huvi on vaidlustusavalduse esitamise tingimuseks nii enne 01.05.2004 kehtinud KaMS kui uue KaMS kohaselt. Selle huvi loeb komisjon põhjendatuks seoses sellega, et

vaidlustaja on majanduslikult seotud OÜ-ga Estodes, kelle intellektuaalse omandi huve ta oma põhikirjalise tegevuse raamides kaitseb, kes omakorda on vaidlustaja väitel alates 1995. aastast importinud Eestisse OV vahuveini, millel on kasutatud vaidlustatud kaubamärgiga sarnast etiketti (02.03.2004 esitatud lisa 3), millel ainsaks oluliseks eristavaks elemendiks on olemuselt eristusvõimetu (päritolu näitav) tähis "Odessa" (kirillitsas). Taotleja ei ole tõendanud selle väite paikapidamatust. Nimetatud etikett ja vaidlustatud kaubamärk langevad kokku identse värvilahenduse, kirjade ja põhiliste kujutiselementide asukoha ja proportsioonide ning identsete kirjastiilide poolest. Vaidlustaja väitel OÜ Estodes kandis esimeste seas toleaeagseesse alkoholi andmepanka "Sovetskoje Igristoje" 27.12.1995, kuid selle kontrollimine ei ole võimalik.

Komisjon on teadlik, et ei impordi fakt ega registreering alkoholiregistris ei kujuta endast õigust kaubamärgile, samuti ei ole ei väidetud ega tõendatud vastava kaubamärgi üldtuntust, kuid kogumis on need küllaldased alused vaidlustaja õigustatud huvi põhjendamiseks. Seda majandusliku iseloomuga huvi arvestades ei saa pidada vaidlustusavaldust esitatuks pelgalt lähtudes avalikust huvist ega "igaks juhuks". Kuigi vaidlustaja ei ole vaidlustusavalduses otseselt põhjendanud oma huvi iseloomu, sisalduvad selles ikkagi ühemõttelised viited OÜ-le Estodes (Odessa vahuveinide importijale Eestisse), Odessa vahuveinidele ja OV-le. Hilisemates seisukohtades on vaidlustaja selgitanud, et tema üheks põhitegevusalaks on kaubamärkide haldamine (22.03.2005 esitatud lisa 1) ning konkreetsemalt OÜ Estodes kaubamärkide kaitse. Vaidlustaja tõendamata väitel oli tema asutamisel mitterahaliseks sissemaksiks Odessa vahuveinidega seotud kaubamärk (lisa 2) ja talle kuuluvad mitu Odessa vahuveinidega seostuvat kaubamärki.

2) Vaidlustuse alusena nimetatakse vaidlustusavalduses KaMS § 7 lg 1 p 6, mille järgi ei registreerita kaubamärke, mis oma olemuselt võivad eksitada tarbijat kaupade või teenuste liigi, kvaliteedi, hulga jne või kaupade teiste omaduste suhtes. Vaidlustaja leiab, et vaidlusalune kaubamärk oma olemuselt võib eksitada sellise kaubamärgiga märgistatud toote kvaliteedi ja tootja suhtes. Tegemist on kaubamärgi absoluutse keeldumise alusega, s.t asjaolud, mis tingivad kaubamärgi registreerimise õigusvastasuse peavad tulenema kõnealuse kaubamärgi enda olemusest, mitte kolmandate isikute väidetavatest õigustest vastavale tähisele. Vaidlustaja väitel on vaidlustatud kaubamärk või selle osad tarbijat eksitavad. Kuigi vaidlustusavaldus sisaldab väiteid kõnealuse kaubamärgi ja OV vahuveini etiketi sarnasuse ja selle kohta, et taotleja ei ole kõnealust kaubamärki ise välja töötanud, on need väited mõeldud viitena vaidlustaja huvile väidetud õiguserikkumise vaidlustamisel, mitte väidetud õiguserikkumise suhtelisele iseloomule.

Kuna vaidlustaja on vaidlustuse argumenteerimisel põhirõhu asetanud kaubamärgi koosseisus kujutatud medalite eksitavuse argumendile, on komisjon piirdunud selle argumendi analüüsiga, jättes üldised viited kogu kaubamärgi eksitavale iseloomule tähelepanuta. Kuna eksitavaid tähiseid kaubamärgi koosseisus ei saa lugeda kaubamärgi mittekaitstavateks osadeks, vaid need toovad kaasa kogu kaubamärgi mittekaitstavuse, ei ole see menetluslik kitsendus tagajärje osas oluline.

Vaidlustaja poolt hiljem viidatud KaMS sätteid või viited KonkS-le ja rahvusvahelisele õigusele ei ole vaadeldavad vaidlustuse alustena. Nagu õigesti märgib taotleja, ei kuulu KonkS sätteid kaubamärgi registreerimisest keeldumise aluste koosseisu, millele vastavust komisjon kontrolliks. Viide rahvusvahelise õiguse normidele on ebamäärane. Vaidlustuse aluste laiendamine ei ole TOAS § 46 lg 1 kohaselt lubatud.

3) Vastavalt TOAS kehtiva redaktsiooni § 54¹ lg 4 võib lõplikes seisukohtades viidata üksnes asjaoludele, mis kirjalikes seisukohtades esile toodi, ja tõenditele, mis olid enne lõplike seisukohtade esitamise ettepaneku tegemist apellatsioonikomisjonile esitatud ning § 50 lg 3 p 2 rakendamisel tuleb arvestada § 54¹ lg 4 tulenevate piirangutega. Kuna nimetatud redaktsioon jõustus 07.04.2005, s.o pärast vaidlustaja poolt kirjaliku seisukoha esitamist, oli

vaidlustajal õiguspärane ootus, et TOAS varasema redaktsiooni § 51 lg 3 alusel on veel võimalus esitada oma esitatud väiteid toetavaid materjale järgmises kirjalikus seisukohas, mis ei pidanud veel olema lõplik seisukoht. Kuigi menetlusele kohaldatakse põhimõtteliselt hetkel kehtivat menetlusnormi, ei saa ka menetluslikul piirangul olla tagasiulatuvat jõudu, mis tooks kaasa ebaõiglase tulemuse. Kuigi lõplike seisukohtade menetluslik mõte muutub sisutuks, kui pärast neid oleks veel võimalik esitada uusi vaidlustuse aluseid, argumente või tõendeid ning taotlejal on õigus, et väited ja argumendid, mis on esitatud kehtivat menetluskorda eirates, tuleb jätta komisjoni poolt tähelepanuta, tuleb ometi arvestada menetluse poolte õiguspärase ootusega menetluslike sammude tegemisel. Seda arvestades pikendas komisjon vaidlustaja lõplike seisukohtade esitamise tähtaega kuu võrra, kuid jätab tähelepanuta nii vaidlustaja 30.09.2005 esitatud materjalides sisalduvad uued väited kui ka vaidlustaja kirjaliku reaktsiooni taotleja lõplikele seisukohtadele, mis saabus komisjoni 30.11.2005. Samuti tuleb TOAS § 54¹ lg 3 arvestades hilinenuks lugeda vaidlustaja taotlust vaidlustusavalduse suulise menetlemise osas, kuna selle ettepaneku hilinemist ei saa kuidagi õigustada õiguspärase ootusega.

Ebamääraseks jääb komisjoni jaoks vaidlustaja poolt viidatud selle asjaolu tähendus, et Läti ringkonnakohus otsustas kustutada taotleja kaubamärgid "Sovetskoje Šampanskoje" ja "Sovetskoje Šampanskoje Igristoje" registrist (23.09.2005 esitatud lisa 4). Arvestades kaubamärkide õiguskaitse territoriaalsusprintsipi, ei saa ei kaubamärgi kaitse ega selle kehtivuse lõpp ühes riigis mõjutada *a priori* kaubamärgi kehtivust teises riigis.

4) Taotlus asja nr 537 materjalide ja otsuse arvestamiseks selles menetluses, mille esitas taotleja ja millega nõustus vaidlustaja, tuleb jätta rahuldamata. Kuigi kaubamärgi "Sovetskoje Igristoje" registreerimise kooskõlale KaMS § 7 lg 1 p 6 on varasemalt tunnistanud komisjoni 05.09.2003 otsusega 537-o, tuleb iga vaidlustusavaldust läbi vaadata sõltumatult ja individuaalselt nii faktiliste kui õiguslike asjaolude osas ning komisjon ei ole *a priori* seotud oma varasemate otsustega. Komisjoni 05.09.2003 otsuses nr 537 tuvastatud asjaolu, et: "... 1965.a. Tbilisi I rahvusvahelisel veinide konkursil võitis A/S Latvijas Balzams õiguseellase, Riia Veini- ja Shampusekombinaadi poolt toodetud vahuvein "Sovetskoje Igristoje" hõbemedali poolmagusate vahuveinide kategoorias" on käesolevas menetluses ekslikuks tunnistanud 30.09.2005 esitatud täiendavate dokumentidega (väljavõte raamatust Kataloog. I Rahvusvaheline Veinikonkurss Tbilisi, September 1965), mis täpsustavad ja selgitavad vaidlustaja 16.03.2005 kirjas (22.03.2005 kirjaliku seisukoha lisa 2) tõstatatud küsimust vaidlusalusel kaubamärgil kujutatud medalite võitmise kohta taotleja poolt; 1965. aastal ei võitnud Riia vahuveinitootjad Tbilisis ühtegi medalit. Komisjon ei käsitle seda vaidlust seega jätkuna asjale 537, vaid iseseisva vaidlusena.

5) Nagu vaidlustaja on tõendanud, kehtestati vaidlusaluse kaubamärgiga sarnane etikett riiklikus korras eksporttoodetele kõigi NSVL 32 vahuveinitootja jaoks (02.03.2004 esitatud lisa 2) 1969. Eriti meelde jäävad, nagu põhjendatult märgib vaidlustaja, on etiketil seitse medalit, mille võitsid aastail 1957-65 NSVL erinevad vahuveinitehased. Medalid ei ole veinietikettidel tähenduseta, vaid viitavad veinile omistatud tunnustusele, seega kvaliteedile ning on seega pea lahtumatult seotud veinitootmise traditsioonide ja tootmistingimustega (kõik seitse antud etiketil kujutatud medalit võitsid vaidlustaja väitel viinamarjakasvatuse piirkondades asuvad vahuveinitehased).

Taotleja ettekujutus, nagu ei oleks või ei võiks olla tarbija üldse teadlik etiketil kujutatud medalite tähendusest, alahindab ja alavääristab nii kaubamärkide kui ka kvaliteetsetele kaupadele omistatud tunnustuse osa (veini-) turul ning eriti (veini-) asjatundjate hulgas, kes moodustavad erilise sektori sellest turust. Medalite komplekt tekitab usaldust toote vastu.

Komisjoni hinnangul on eelnenut kokkuvõttes vaidlusaluse kaubamärgi registreerimine vastuolus KaMS § 7 lg 1 p 6, kuna esiteks eksitatakse vaidlusaluse kaubamärgiga tarbijat kauba kvaliteedi ja väärtuse osas, luues ettekujutuse kõrgema tunnustusega ja seega

usaldusväärsemast tootest kui see, mida pakutakse. Samuti on võimalik tarbija eksitamine kauba päritolu suhtes, kui kaubamärgi koosseisus kasutatakse medaleid, mille on omandanud oma väljapaistvatele toodetele teised ettevõtjad kui kaubamärgi omanik.

Tulenevalt KaMS § 7 lõigete koosmõjust toob kaubamärgi koosseisus olev eksitav osa kaasa kogu kaubamärgi mittekaitstavuse.

Arvestades eeltoodut ning juhindudes tööstusomandi õiguskorralduse aluste seaduse §-st 61, kaubamärgiseaduse § 7 lg 1 p 6 ja uue kaubamärgiseaduse § 41 lg 3, komisjon

o t s u s t a s:

vaidlustusavaldus rahuldada, tühistada Patendiameti otsus ja kohustada Patendiametit jätkama menetlust apellatsioonikomisjoni otsuses toodud asjaolusid arvestades.

Komisjon juhib menetlusosaliste ja Patendiameti tähelepanu asjaolule, et komisjon on teinud otsused veel kahe sama kaubamärgi registreerimise taotlust puudutava vaidlustusavalduse kohta (nr 759 ja 761).

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, kes soovib apellatsioonikomisjoni otsuse peale edasi kaevata menetlusnormide rikkumise tõttu, võib esitada kaebuse apellatsioonikomisjoni otsuse peale Harju Maakohtusse kolme kuu jooksul apellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates. Kohus vaatab kaebuse läbi hagita menetluses.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, keda ei rahulda apellatsioonikomisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi teise menetlusosalise vastu kaubamärgi õiguskaitset välistava asjaolu või selle puudumise kindlakstegemiseks kolme kuu jooksul apellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates.

Kui nimetatud kaebust ega hagi ei ole esitatud, jõustub apellatsioonikomisjoni otsus kolme kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele.

Allkirjad:

T. Kalmet

P. Lello

S. Sulsenberg